



VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuws van en voor bewoners van het Van Stolkpark

Nr. 7 – augustus 1980

Nieuwe beplantingen in de Scheveningse Bosjes

Stormen hebben in de afgelopen jaren enkele oude bomen doen vallen in de strook bos tussen Scheveningseweg en Van Stolkweg, een onderdeel van de Scheveningse Bosjes. Er waren gaten gevallen in die nu meer dan 110 jaren oude beplanting.

Gemeenteplantsoenen pakte de schade al in 1978 aan, maar het aangebrachte jonge plantsoen ging weer verloren als gevolg van de ter plaatse vastgetrapte binnenduinsond en de opgetreden droogte. Om aan de bestemming van die strook te voldoen - in het bestemmingsplan "Van Stolkpark" is de strook immers als "bos" aangegeven, van belang voor het milieu van de stad - dienden dus forsere maatregelen te worden genomen om het gestelde doel te bereiken: aaneengesloten bos van duurzaam karakter.

De bovengrond werd omgespit, de aarde dus losser gemaakt en de twee kleine kapvlakten werden van een tijdelijke omheining voorzien om vertrappen van plantsoen en bodem tegen te gaan. Opgaande jonge bomen werden geplant, onder andere veel jonge eiken en enkele iepen. Verschillende soorten aangebrachte struiken zullen in de toekomst eveneens tot vorming van bos bijdragen. De afgelopen droogteperiode in mei en begin juni 1980 heeft van de laatste slechts enkele exemplaren gedood. Dat is niet ernstig, er valt altijd wel met enig verlies aan pas geplant jong plantgoed te rekenen. Verheugend is het

echter te kunnen berichten, dat dank zij de genomen maatregelen jonge eiken, iep en spaanse aak-bomen, waar het in het zeer jonge opgroeiende bos om gaat - in juni 1980 uitstekend waren aangeslagen en zich tooiden met fris gebladerte. Zij zullen de door stormen geslagen wonden van het bos weer helen. Om wortelconcurrentie om het bodemvocht tegen te gaan is opschietend onkruid en ruigte onder de jonge bomen gemaaid en over de grond uitgespreid om die zo vochtig mogelijk te houden in de voor het jonge bos kritische periode van de zomer. Het gebeurde op een tijdstip, dat zaden uit de ondergroei van het binnenduinsond er op de duur hun kans zullen krijgen.

Het is de moeite waard uw wandelingen door en om het Van Stolkpark ook hierheen eens uit te strekken! Dit succes van de Plantsoendienst zou een goed voorbeeld zijn voor de aanleg van een tijdelijk plantsoen op het terrein van de Emmakliniek, zoals voorgesteld door de Wijkvereniging. Aan wat beplanting, een dwarsweggetje voor voetgangers, als aangeduid in het bestemmingsplan, een paar banken zouden vooral de oudste bewoners van ons Park in de zomermaanden veel plezier beleven, in plaats van nu de kans te lopen te vallen, met het gevaar een been te breken.

Ir F. W. Rappard

3 november 1980:

Algemene ledenvergadering

Noteert u vast bovengenoemde datum voor de volgende ledenvergadering in het VCL.

Een lid van de Vereniging voor Vogelbescherming " 's-Gravenhage en Omstreken" zal spreken over:
Vogels in en om het Van Stolkpark.

Algemene Ledenvergadering 19 mei

Het hoogtepunt van de algemene ledenvergadering van 19 mei vormde ongetwijfeld de aanwezigheid van mejuffrouw Peep Van Stolk, als vertegenwoordigster van de familie Van Stolk, van wie een van de leden eertijds het Van Stolkpark stichtte. Van deze stichter, Mr Thomas Van Stolk (1836 - 1882) overhandigde zij een fraai portret voor het archief van onze vereniging.

Van onze vereniging kreeg zij op haar beurt de nieuwe das met de kikker op het plumpeblad uit het wapen van de familie Van Stolk, alsmede een complete set van de Van Stolkparkkoerier voor haar vader, die beheerder is van het familie-archief.

De "dassenregen"

Vervolgens toonde onze voorzitter zijn bekwaamheid in het uitreiken van dassen aan degenen, die zich tegenover het Van Stolkpark verdienstelijk hadden gemaakt. Als een volleerde "lintjes"-uitreiker "onderscheidde" hij achtereenvolgens met een das de heren Pors, districtschef van de Gemeentelijke Plantsoendienst, die verklaarde, dat het hem nog niet gelukt was de twee eekhoorns op het Belvédère-terrein tot verkering te brengen (zie Van Stolkparkkoerier nr. 6) en Drs Rosenberg, directeur van het Gemeentelijk Bureau voor de Monumentenzorg, die repte over uitbreiding van de Rijksmonumentenlijst en de verwachting uitsprak, dat er dit jaar nog een Gemeentelijke Monumentenlijst zou verschijnen, waarop verscheidene panden uit het Van Stolkpark zouden prijken. Voorts ontvingen een das de heer Botterman van Openbare Werken, die een kleine "ramp" bij de herbestrating van de Hogeweg heeft weten te voorkomen door nog tijdig de uitvoering, welke per vergissing volgens afgekeurde tekeningen was aangevangen, te staken en opnieuw te beginnen volgens de met de buurt gemaakte afspraken, de heer Aarts van de Gemeente Reiniging, de heer Blok, de wijkcontactambtenaar, de heer Versteegh, de wijkagent en tenslotte de afwezige heren Vinkesteyn en Truyen van Macgraphic BV, welke beide laatste belangeloos zorg aan de Koerier besteden, alsmede de altijd parate conciërge van het VCL, de heer Van Rijswijk.

Financiële moeilijkheden

De vergadering keurde het verslag van de ledenvergadering van 29 oktober 1979, opgenomen in de Koerier nr. 5, goed, evenals het jaarverslag over 1979. Zoals blijkbaar traditie is geworden in onze vereniging, geeft de behandeling van de financiën steeds aanleiding tot grote hilariteit. De begroting kon niet worden toegelicht "wegens verblijf buitenslands van de penningmeester". Aan deze mededeling voegde de voorzitter uitdrukkelijk toe: "Zonder de kas". Daarna kwam de heer Colijn namens de kascommissie aan het woord. Bij het bezoek van deze commissie aan de penningmeester bleek, dat de "boeken" over 1979 niet aanwezig waren, maar ter controle bij de gemeente lagen. In verband hiermede moesten de punten 4 en 5 tot de volgende ledenvergadering worden aangehouden, evenals de beant-

woording van de vraag van de heer Verhorst, waarom er geen post was uitgetrokken voor de ledenwerving. Uit deze vraag bleek onmiddellijk, welk een aanwinst de heer Verhorst, die reeds van grote bekwaamheid heeft blijk gegeven bij andere financiële wervingsacties, voor onze kascommissie zal zijn. Het werd dan ook algemeen betreurd, dat zijn benoeming niet onmiddellijk kon ingaan. Hoewel de vergadering door de openbaar geworden "kasmanipulaties" niet geschokt bleek, meende de voorzitter toch tot geruststelling te moeten mededelen, dat er thans voorbereidingen werden getroffen voor de aanschaf van ordners en zelfs van een tabellarisch kasboek. Met het trio Colijn, Sorel, Verhorst (alfabetische volgorde) aan het hoofd van de administratie kan er nu niets meer mis gaan.

Bestemmingsplan Van Stolkpark

Ons beroep tegen het bestemmingsplan, zoals dit door de Gemeenteraad werd vastgesteld, werd op 20 augustus 1979 bij Gedeputeerde Staten ingediend. Dit beroep zal op 17 juli a.s., midden in de vakantietijd, in behandeling komen. Mochten onze bezwaren ook dan weer worden afgewezen, dan zal overwogen worden, of beroep bij de Kroon dienstig is.

Scheveningse Bosjes

Voor de Scheveningse Bosjes geldt nog steeds het Wederopbouwplan 1951, hetwelk, gelet op de gevaren, die deze bosjes bedreigen, als volledig verouderd moet worden beschouwd. Op een spoedige totstandkoming van een bestemmingsplan voor deze bosjes heeft niet te worden gerekend. Er is bij de gemeente een urgentieplan opgesteld voor bestemmingsplannen, volgens hetwelk de Scheveningse Bosjes eerst na 1985 aan de beurt komen. Van deze volgorde zal niet worden afgeweken. Er vond nog een discussie plaats over de vraag, of het bestemmingsplan ook geldt voor straten, met name voor de bestemming van de Kanaalweg, waaraan aanvankelijk een beperkte stroomfunctie was toegekend door middel van een versmalling van de rijbaan ter plaatse. Wat ook het juiste standpunt moge zijn, wij hebben in elk geval bezwaar gemaakt tegen het weglaten in het definitieve bestemmingsplan van die beperking van de stroomfunctie en de gemeenteraad is op onze bezwaren ingegaan, zonder ze overigens te erkennen.

Glasbakken

Iedereen was vol lof over de glasbakken, mits ze niet vóór of naast zijn deur kwamen te staan. Zowel wat vorm als kleur betreft, passen ze dan ook esthetisch niet in onze wijk. Het Bestuur zal naar een acceptabele oplossing zoeken.

Englandspiel

De Stichting, die het initiatief nam voor het monument voor het Englandspiel, wil elk jaar op 4 mei de slachtoffers herdenken. Wij willen contact houden om na te gaan, of een gemeenschappelijke manifestatie mogelijk is.

Lezing van de heer K. van Schenk Brill over "Verkeer in en om het Van Stolkpark"

Hoewel datum en tijd van de lezing duidelijk waren overeengekomen, heeft de heer Van Schenk Brill, werkzaam bij de hoofdafdeling Verkeer van de Gemeentelijke Dienst voor de Stadsontwikkeling, verstek laten gaan zonder enig bericht van verhindering te zenden of excuses te maken. Wij moeten aannemen, dat hij in het Verkeerscirculatieplan is verstrikt geraakt, hetgeen - en dit moge dienen te zijner verontschuldiging - niet te verwonderen is, want tegen alle verwachtingen in bleken tijdens de vergadering de hartstochten meer los te barsten dan over enig ander onderwerp ooit tevoren.

Het plan van de voorzitter was via een soort mondelinge enquête het oordeel van de vergadering te vernemen omtrent het verkeerscirculatieplan, zoals dit in het bestemmingsplan is opgenomen.

Wederom kwam de reeds eerder behandelde vraag naar voren, of het verkeerscirculatieplan tot het bestemmingsplan behoorde. De praktijk leert, dat de gemeente in elk

geval, wat ook de juridische betekenis van het bestemmingsplan terzake moge zijn zijn eigen gang gaat, afhankelijk van de wijze, waarop zich de plaatselijke omstandigheden ontwikkelen. Overleg met de gemeente was volgens de heer Blok zeer zeker mogelijk en naar onze mening ook wenselijk. Wij zullen de Wethouder in deze zin ook benaderen.

Na een kalme behandeling van deze vraag bleek uit de nu volgende felle discussie over het al of niet toelaten van het twee-richtingenverkeer, dat er fervente tegenstanders hiervan in de zaal aanwezig waren. Aan het verstand van de voorstanders werd zelfs ernstig getwijfeld.

Hoewel het moeilijk bleef de diverse opinies te peilen, was het wel duidelijk, dat het tweezijdige parkeren door de daardoor ontstane vernauwing van het rijgedeelte van de weg een soepele verkeersdoorstroming ernstig bemoeilijktte.

Bij de Gemeente wordt wel gedacht aan het verlichten van de parkeerdruchte in het Van Stolkpark van de zijde van de kantoren van de Scheveningseweg door gebruikmaking van het parkeerterrein van het Promenade Hotel. Gepleit werd nog voor het twee-richtingenverkeer voor fietsers, voor parkeerverbod op de Duinweg - tegenover Sandhaghe, voor verbetering van het trottoir op de Duinweg bij het terrein van de voormalige Emmakliniek en voor het snoeien van over de weg hangende heggen, struiken en bomen.

Ondanks het ontbreken van een deskundige inleider was het het bestuur wel duidelijk geworden, dat het onderwerp sterk in de belangstelling staat en men zal dan ook overwegen hoe de opvattingen van de bewoners van onze wijk omtrent de verkeerscirculatie kunnen worden samengevat om ze vervolgens in een nota aan de bevoegde wethouder(s) ter kennis te brengen.

Parkweg 9A - Villa Hejmo-nia

Een der meest indrukwekkende huizen in het Van Stolkpark is ongetwijfeld Villa Hejmo-nia, Parkweg 9A, gebouwd in 1908 voor de uit Indië afkomstige Wolter Broese van Groenou. De in 1842 in Apeldoorn geboren bouwheer was op jonge leeftijd naar Indië gegaan en had daar in de cultures een groot fortuin vergaard en wenste zich bij terugkeer in Nederland een passende woning. De keuze van de architect was hiervoor niet moeilijk: immers zijn in 1880 geboren zoon Adolf was zojuist als bouwkundig ingenieur in Delft afgestudeerd. Ondanks zijn waarschijnlijk nog geringe ervaring wist de jonge architect op zeer interessante wijze in die tijd moderne stijlopvattingen te combineren met zeer fraai uitgevoerde Indische motieven, zowel in het interieur als het exterieur. In het bijzonder boven de ingangspartij zijn deze decoratieve ornamenten zeer gaaf bewaard gebleven. Na het overlijden van Wolter Broese van Groenou bleef het huis bewoond door zijn weduwe, Jeannetta Emilia Wieseman, die er in 1931 overleed en ook daarna bleef het eigendom van de kinderen Broese van Groenou. Verschillende van deze kinderen hadden trouwens allang een

band met het Van Stolkpark: zo was de oudste dochter Frederika Wilhelmina, echtgenote van Jan Richard van Wulfften Palthe, van 1908 - 1920 woonachtig op Villa Tubantia, Van Stolkweg 35 (het hoofdgebouw van het tegenwoordige VCL), terwijl de jongste dochter Jeannetta, gehuwd met de buitengewoon gazant en gevolmachtigd minister Mr Herman Gerhard von Oven enige jaren op Parkweg 23 woonde. Ook zoon Wolter Jr woonde verscheidene jaren in het Van Stolkpark en wel in Villa Gloriette, Van Stolkweg 15b.

Sedert bijna 40 jaren is het huis in gebruik bij de Stichting Woongemeenschap Hejmo-nia. Over de geschiedenis daarvan zal in een volgend artikel een der bewoners iets mededelen.

Vermeldenswaard is nog, dat het huis - met plattegrond - als voorbeeld van goede eigentijdse architectuur, voorkomt in het boek "Het stadswoonhuis in Nederland" van J. H. W. Leliman ('s - Gravenhage, Martinus Nijhoff, 1920) blz. 50.

Ir G. L. Hondius

Binnen de wijk Van Stolkpark en Scheveningse Bosjes, een van de kleinste wijken van de gemeente Den Haag, ligt de kleinste gemeente van Nederland, de miniatuurstad Madurodam. Dit stadje telt een onnoemelijk aantal kleine huisjes en gebouwen. Men proeft er een gezellige sfeer, die veelal noodt tot een hernieuwd bezoek.

De heer Ir E. H. L. de Munck zwaait sinds 1 januari 1980 de scepter over deze miniatuurstad, die prachtig beschut gelegen is in de Scheveningse Bosjes. Voor de heer De Munck was de overgang van Vredestein naar Madurodam zoals zich laat denken groot.

Grootschaligheid: probleem voor Miniatuurstad



De heer De Munck vertelde ons het een en ander van de geschiedenis van Madurodam, dat drie jaar geleden haar 25ste verjaardag vierde.

In de dertiger jaren kwam George Maduro uit Curaçao naar Leiden om rechten te studeren. Na de inval van de Duitse troepen in Nederland nam Maduro als tweede luitenant der huzaren deel aan de gevechten in de meidagen van 1940 rond Den Haag. Een "huzarenstukje" was de herovering onder zijn leiding op een aantal Duitse parachutisten van het verzorgingstehuis Villa Dorrepaal (of Villa Leeuwenburgh) in Voorburg, via de Oude Tolbrug (een uitvoerig verslag hiervan vindt u in De Slag om de Residentie 1940 (uitgave 1977), pp. 106-108, van de hand van E. J. Brongers). Ter nagedachtenis van deze heldendaad is een getrouwe copie van Villa Dorrepaal in Madurodam geplaatst. Na de capitulatie keerde Maduro naar Leiden terug. Na enkele malen te zijn opgepakt werd hij getransporteerd naar Dachau, waar hij op 9 februari 1945 aan tyfus overleed. Posthuum werd hem de Militaire Willems-Orde toegekend.

Na de oorlog kwamen de ouders van George Maduro naar Nederland, met de wens een monument voor hun zoon op te richten in Nederland. Zij kwamen in contact met mevrouw E. Boon-van der Starp, die al jaren plannen had voor het oprichten van een miniatuurstad. Als voorbeeld hiervan had zij gezien een miniatuurstadje in Beaconsfield (Buckinghamshire, Engeland); zij was van

dit stadje erg gecharmeerd. Zij koesterde ook een tweede gedachte: uit de opbrengsten van de bezoeken van een miniatuurstadje middelen bij elkaar te brengen om het Nederlands Studenten-Sanatorium financieel te steunen. Aan zo'n sanatorium bleek na de oorlog een grote behoefte te bestaan, gezien de slechte omstandigheden waarin vele studenten in de oorlog geleefd hadden. Na het sluiten van het studentensanatorium werd o.a. steun gegeven aan een manege, waar gehandicapte kinderen kunnen leren paardrijden en aan vele andere niet-gesubsidieerde jeugdactiviteiten. Mevrouw Boon wist de familie Maduro voor haar ideeën te interesseren; de heer en mevrouw Maduro verstrekten het beginkapitaal voor de miniatuurstad. Ook het bedrijfsleven verleende medewerking.

Madurodam is een oorlogsmonument. De heer De Munck stelt dat in die sfeer geen aankleding past als pretpark - geen ballonnetjes, toetertjes en wat dies meer zij.

Na de opening van Madurodam - tegelijk met de onthulling van een plaquette voor George Maduro - op 2 juli 1952 door H.K.H. Prinses Beatrix trok het miniatuurstadje spoedig een groot aantal bezoekers. Aan het eind van die maand waren al 100.000 bezoekers geregistreerd; op 22 juni 1954 werd de miljoenste bezoekers sinds de opening ontvangen. Het vorig jaar waren er in totaal meer dan 26 miljoen bezoekers geregistreerd. Het streven is erop gericht dit seizoen dicht bij de 1 1/2 miljoen bezoekers te komen.

Iedereen weet wel enkele van de bekende gebouwen te noemen die in Madurodam geplaatst zijn: Binnenhof, Vredespaleis, Paleis op de Dam, Drakestein, Evoluon. De havens, molens en sluis zijn ook typisch Nederlands. De trammetjes en treintjes die maar blijven rondrijden zijn steeds weer een attractie.

Toch voelt de heer De Munck wel enige problemen in de toekomst. De ontwikkeling naar grootschaligheid is ook Madurodam niet voorbijgegaan. De koopmanshuizen die de welvaart van de 17e en 18e eeuw weerspiegelen hebben of dreigen ook hier als buurman (te) grote (en soms ook detonerende) gebouwen te krijgen. De heer De Munck stelt zich op het standpunt, dat ook binnen de miniatuurstad de verhoudingen in evenwicht moeten blijven (via een bestemmingsplan?). De keuze van nieuwe gebouwen moet goed bekeken worden en er moet rekening gehouden worden met hun toekomstige omgeving. Niet alleen gigantische nieuwe gebouwen vormen het gezicht van een bedrijf; dat gezicht kan ook een "kantoor" zijn, dat het grote bedrijf huurt in een klein streekcentrum.

Madurodam is ondergebracht in een stichting, geleid door een bestuur. De heer De Munck is belast met de dagelijkse en uitvoerende leiding. Vanaf de oprichting van Madurodam functioneert echter ook de "gemeenteraad". Deze raad wordt ieder jaar gekozen uit leerlingen van Haagse middelbare scholen en bestaat uit 38 jongens en meisjes. Zij vervullen representatieve functies en vertegenwoordigen Madurodam naar buiten toe. Bovendien spannen zij zich zeer in bij de verkoop van de Madurodam-gidsjes.

Wij hebben de indruk dat de heer De Munck zich uitstekend thuisvoelt in het stukje Van Stolkpark dat Madurodam heet.

De slachtoffers van het Englandspiel Een herinnering aan Thys Taconis

Een oude schoolfoto. Eerste Gymnasium (thans Gymnasium Haganum). "Pauze" 3 mei 1929. Daar staat hij, hoog torenende boven de anderen, een lange, magere jongen, donkere pet en een goedkoop "fonds" brilletje. Thys Taconis.

Prof. de Jong zegt in deel 5, 2de helft van zijn "Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog", dat hij op 9 maart (1942) in Arnhem werd gearresteerd. "Men kreeg geen woord uit hem; geruime tijd weigerde hij zelfs te zeggen wie hij was. Later gaf hij alleen datgene toe waarvan hij wist dat het de Duitsers al bekend was"

Dit zal degenen, die hem vanuit die gymnasiumtijd kenden, niet hebben verwonderd. Want het was, alsof hij zich in die tijd reeds voorbereide op de taak, die hij later in de oorlog dacht te vervullen.

Hij was op mij gesteld, die grote, pezige jongen, op mij, het jongetje, dat vaak ziek was en allerminst een vechtersbaas. Maar ik hoefde ook niet te vechten, want Thys was mijn adjudant en beschermer, zoals hij zelf zei.

En zo kwam het, dat hij mijn buurman in de schoolbank, die mij nog wel eens plaagde, uitdaagde tot een tweegevecht, dat in tegenwoordigheid van de gehele school werd uitgevochten op een pleintje, een soort inham van de Laan van Meerdervoort bij de Reinkenstraat, en natuurlijk door Taconis werd gewonnen.

Altijd was hij bezig met het tekenen van allerhande oorlogstuig, waarvan hij de constructie nauwkeurig kende. Hij had een grote intelligentie en een ijzersterk geheugen. Dat redde hem door alles heen. Zijn wiskunde was perfect, van biologie wist hij alles af en als hij in talen zwakker was, dan was dat, omdat hij nimmer woordjes leerde. Daar had hij geen tijd voor. Hij had belangrijker zaken aan zijn hoofd: zijn vaderland. Hij was een vurig nationalist en zag het Duitse gevaar heel duidelijk.

Zoals hij voor mij tijdens onze gymnasiumtijd als ridder optrad, zo zag hij zich in de toekomst in de rol van ridder, die zijn vaderland moest verdedigen. Het zal dus niemand verwonderen, wanneer hij na zijn eindexamen in militaire dienst wilde. Maar voor de KMA werd hij afgekeurd, de keuring was streng, want de noodzaak van een sterke krijgsmacht werd nog niet ingezien. Dit heeft hij zich bijzonder aangetrokken, hetgeen wel blijkt uit het feit, dat hij zich vervolgens als gewoon soldaat aanmeldde. Maar ook daarvoor werd hij afgekeurd.

Nog gaf hij de moed niet op. Hij ging in Leiden wiskunde studeren om het op deze wijze wellicht tot , zoals hij het zelf noemde, officier in de ballistiek te kunnen brengen. Maar de oorlogsdreiging werd sterker en duidelijker en de interesse van Taconis voor zijn studie verflauwde. Toen zijn vrienden er bij hem op aandrongen zijn candidaatsexamen toch in elk geval af te leggen, antwoordde hij, één jaar voor de oorlog. "Duitsland valt ons toch spoedig aan en loopt ons in vier dagen onder de voet. Dan ga ik naar Engeland om voor ons land te vechten". En zo geschiedde. Na de inval van Hitler kocht hij met enkele vrienden van een Scheveningse visser een vissersbootje, waarmee ze naar Engeland ontkwamen. Maar Taconis zou daar niet lang blijven, begin november 1941 werd hij weer in Nederland gedropt en viel in het door de Duitsers voor hem gespannen web.

Daarmede was een einde gekomen aan het korte, in wezen tragische leven van een dappere, edele vent. Zijn streven was steeds gericht geweest op de verdediging van zijn vaderland tegen de nazi's, maar hij is niet bij machte geweest daartoe iets bij te dragen. Al zal zijn getoonde moed een voorbeeld voor velen zijn geweest.

L. Davidson

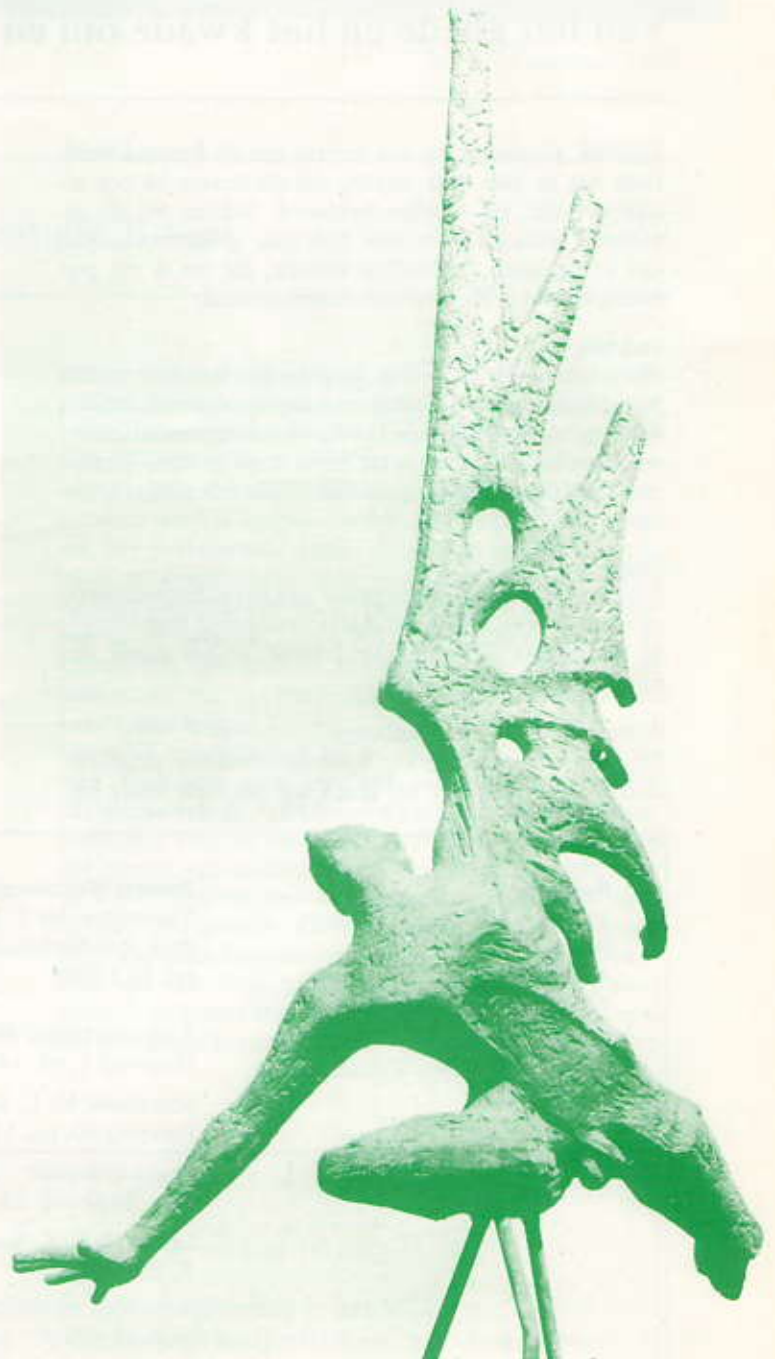


Foto: Y. B. v.d. Meulen

De belangstelling voor deze das blijkt groter te zijn dan zelfs de voorzitter en initiator in zijn stoutste verwachtingen had gehoopt. Zij die nog zo'n das willen hebben, dienen zich dan ook nu wel te haasten door zich te vervoegen op het bekende adres: Professor Gerbrandyweg 3. Kosten per das, crochette of shawl (groen of blauw) f. 15,-.

De Van Stolkparkdas



Van het goede en het kwade om en nabij De Promenade

Tijdelijk plantsoen op het terrein van de Emma-kliniek
Daar het er niet naar uitziet, dat dit terrein binnen afzienbare tijd zal worden bebouwd, hebben wij de gemeente gevraagd hier een tijdelijke groenvoorziening aan te brengen. De huidige situatie, die nu al vijf jaar duurt, is voor een woonwijk onaanvaardbaar.

Parkweg 13

Dit gebouw, dat nu ook al geruime tijd leegstaat en met zijn dichtgespijkerde ramen een lugubere indruk maakt, is bestemd om onderdak te bieden aan een aantal onderwijsinspecties. Daarvoor zal het geheel worden gerenoveerd. Het wachten is op de benodigde financiële middelen.

Parkweg 17

Naar wij vernemen zal de bouw van het nieuwe appartementengebouw, dat in de plaats van de villa Parkweg 17, de voormalige Engelse school komt, in het najaar een aanvang nemen.

Bezorging "NU" en "Posthoorn"

Wij hebben wederom en voor de zoveelste maal een klacht ingediend over de bezorging van deze beide bla-

den, zonder hoop overigens enig resultaat te behalen. Vele bewoners ontvangen deze bladen nooit. Sommigen zeer incidenteel en dan nog meer exemplaren tegelijk. Het komt ons voor, dat de adverteerders in deze bladen toch wel eens met deze zeer slechte bezorging moeten rekening gaan houden.

Praatavond Motor Klub Den Haag

De Motor Klub Den Haag had op 14 mei een deel van de buurtbewoners uitgenodigd voor een "Pannekoeken-Praatavond". Verscheidene bewoners maakten van de gelegenheid gebruik om kennis te maken met de leden van de Club en hun activiteiten. Al pratende en etende werd het een gezellige avond.

Jacob Cremer

Op 5 juni 1980 was het 100 jaar geleden dat de Nederlandse roman- en toneelschrijver Jacob J. Cremer te Den Haag overleed. Jacob Cremer was tevens landschapschilder en tekenaar. Hij verwierf vooral bekendheid door zijn "Betuwsche Novellen". Te zijner nagedachtenis werd op 23 december 1881 de door H. P. Vogel ontworpen Cremer-bank aan de Waterpartij onthuld. (Matlagenda).

Redactie:

Mr L. Davidson, Parkweg 30,
tel. 55 08 13

Anneke Landheer - Roelants
Thea Muusers - Jounet

Productie:

Macgraphic B.V., Kanaalweg 15,
tel. 55 79 06

Verspreiding:

Rob Luijter, Kanaalweg 27,
tel. 54 13 13

Bestuur Wijkvereniging.

Voorzitter: Mr T. Landheer,
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3,
tel. 54 12 96

Vice-voorzitter: Mr B. J. E. Kroon
Hogeweg 4, tel. 54 33 02

Secretaris: Mr L. Davidson,
Parkweg 30, tel. 55 08 13

Penningmeester: Th. H. Sorel,
Van Stolkweg 28, tel. 55 53 28

Leden: Ir G. L. Hondius
R. P. Luijter

Burenhulp:

Mevrouw A. E. M. Landheer-Roelants,
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3,
tel. 54 12 96
b.g.g. 55 75 09

Wijkcontactambtenaar:

Z. C. Blok, afd. Wijkangelegenheden,
Javastraat 68, tel. 62 41 21
tst. 2946

Rayonagent:

J. T. de Lange, Politiebureau
Duinstraat 23, tel. 61 41 41, tst.
2165

Wijkagent: P. H. M. Versteegh,
Politiebureau Duinstraat 23, tel.
61 41 41, tst. 2778